

Sygn. akt XXV C 707/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 listopada 2022 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie XXV Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: sędzia Paweł Duda

Protokolant: sekretarz sądowy Patryk Kaniecki

po rozpoznaniu w dniu 9 listopada 2022 r. w Warszawie

na rozprawie

sprawy z powództwa **J. K. (1)**

przeciwko **(...) Bank (...) Spółce Akcyjnej z siedzibą we W.**

o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego

oddala powództwo.

Sygn. akt XXV C 707/19

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 9 listopada 2022 r.

Powód J. K. (1) pozwem z dnia 23 października 2018 r. wniósł

o pozbawienie wykonalności w całości tytułu wykonawczego w postaci bankowego tytułu egzekucyjnego nr (...) wystawionego w dniu 4 maja 2015 r. przez (...) Bank S.A. z siedzibą we W., zaopatrzonego w klauzulę wykonalności postanowieniem Sądu Rejonowego dla Warszawy-Woli w Warszawie z dnia 8 czerwca 2015 r. sygn. akt I Co 2063/15. W uzasadnieniu powód wskazał, że należności objęte bankowym tytułem egzekucyjnym nie mogą być egzekwowane z powodu przedawnienia roszczenia.

Pozwany (...) Bank S.A. z siedzibą w W. w odpowiedzi na pozew wniósł o oddalenie powództwa w całości. W uzasadnieniu pozwany wskazał, że przedmiotowy tytuł wykonawczy został wystawiony w związku z niespłaceniem przez powoda należności z umowy kredytu nr (...). Bieg terminu przedawnienia roszczenia został przerwany przez złożenie w dniu 8 czerwca 2015 r. wniosku o nadanie klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu, a następnie przez skierowanie w dniach 15 października 2015 r. i 25 kwietnia 2017 r. wniosków egzekucyjnych do komornika sądowego.

W piśmie procesowym z dnia 30 czerwca 2020 r. powód podniósł dodatkowo, że (...) Bank S.A. składając wniosek o nadanie klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu nie przedstawił dowodów wypowiedzenia umowy kredytu nr (...), doręczenia powodowi wypowiedzenia umowy ani potwierdzających wysokość wierzytelności objętych bankowym tytułem egzekucyjnym.

Pozwany w piśmie procesowym z dnia 2 września 2020 r. wskazał, że powód był wzywany w maju i w lipcu 2014 r. do spłaty zaległości. W dniach 1 września 2014 r.

i 6 listopada 2014 r. pozwany sporządził oświadczenie o wypowiedzeniu umowy ze względu na zaległości w spłacie wymagalnego kapitału i odsetek. Przesyłki nadane do powoda były awizowane i zostały zwrócone przez pocztę jako niepodjęte w terminie. W chwili wypowiedzenia umowy kwota kapitału wymagalnego wynosiła 87.189,71 zł oraz niewymagalnego 2.712,04 zł, co łącznie daje sumę 89.901,75 zł. Po postawieniu umowy w stan wymagalności bank zaksięgował na spłatę kapitału 432,88 zł oraz zaksięgowane zostały środki z tytułu zwrotu składek ubezpieczeniowych w kwocie 2.725,05 zł, wobec czego zaległość wyniosła 86.743,82 zł, jak wskazano w bankowym tytule egzekucyjnym. Fakt postawienia umowy kredytu w stan wymagalności i stan zadłużenia były powodowi znane i nie były przez niego kwestionowane, a powód trzykrotnie zwracał się do banku o zawarcie ugody oraz wielokrotnie o umożliwienie mu spłaty kapitału w ratach i umorzenie odsetek.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

J. K. (1), jako kredytobiorca, (...) Bank S.A. zawarli w dniu 18 grudnia 2012 r. „Umowę kredytu złotowego nr (...) dla (...)”, na mocy której bank udzielił powodowi kredytu na sfinansowanie zakupu pojazdu samochodowego L (...), sfinansowanie prowizji banku i sfinansowanie kosztów ubezpieczeń – w kwocie 104.648,65 zł (§ 1 umowy). W umowie bank zobowiązał się do uruchomienia kredytu poprzez przelew kwoty kredytu na zapłatę ceny pojazdu w wysokości 96.800 zł na rachunek zbywcy oraz na wewnętrzne rachunki rozliczeniowe banku kwoty 4.185,95 zł na sfinansowanie prowizji banku i kwoty 3.662,70 zł na sfinansowanie kosztów z tytułu objęcia kredytobiorcy ubezpieczeniem na życie (§ 2 ust. 1 i 2 umowy). Kredytobiorca zobowiązał się do spłaty kredytu wraz z odsetkami w 96 miesięcznych ratach równych, na wskazany w umowie rachunek bankowy, w terminie do 15 dnia każdego miesiąca (§ 3 ust. 1 i 2 umowy). Oprocentowanie kredytu ustalone zostało na 9,59% w stosunku rocznym przez okres, w którym zabezpieczenie spłaty kredytu stanowi wskazanie banku jako pierwszego uposażonego z tytułu ubezpieczenia kredytobiorcy na życie i 11,09% w stosunku rocznym przez okres, w którym na skutek rezygnacji kredytobiorcy z ochrony ubezpieczeniowej spłata kredytu nie będzie zabezpieczona w sposób określony powyżej (§ 3 ust. 4 umowy). W umowie postanowiono, że w przypadku braku spłaty rat kredytu w terminach określonych w harmonogramie bądź spłaty w kwotach niższych niż określone w harmonogramie, wymagalna kwota kapitału stanowi zadłużenie przeterminowane, od którego bank pobiera odsetki w wysokości odsetek maksymalnych, obowiązujących w dniu naliczania odsetek od zadłużenia przeterminowanego (§ 5 ust. 1 umowy). Jeżeli kredytobiorca nie zapłaci w terminach określonych w harmonogramie pełnych rat kredytu za co najmniej dwa okresy płatności, bank może wypowiedzieć umowę, po uprzednim wezwaniu kredytobiorcy do zapłaty zaległych rat lub ich części w terminie ustalonym przez bank, nie krótszym niż 7 dni od daty otrzymania wezwania pod rygorem wypowiedzenia umowy (§ 5 ust. 2 umowy). Okres wypowiedzenia wynosi 30 dni, a w razie zagrożenia upadłością kredytobiorcy 7 dni (§ 5 ust. 4 umowy). Od następnego dnia po upływie okresu wypowiedzenia całe niespłacone zobowiązanie kredytobiorcy wobec banku jest wymagalne, a kapitał jest oprocentowany według zasad obowiązujących dla zadłużenia przeterminowanego. Postanowienie § 5 ust. 1 stosuje się odpowiednio (§ 5 ust. 5 umowy). Kredytobiorca poddał się w umowie egzekucji na podstawie art. 97 ust 1 i 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Prawo bankowe, upoważniając bank do wystawienia bankowego tytułu egzekucyjnego do kwoty zadłużenia z tytułu umowy w wysokości 156.972,98 zł i wystąpienia z wnioskiem o nadanie klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu w terminie do 15 grudnia 2023 r. (§ 5 ust. 9 umowy) (dokumenty w dołączonych aktach sygn. I Co 2063/15 Sądu Rejonowego dla Warszawy-Woli w Warszawie: umowa kredytu złotowego nr (...) dla (...) k. 6-8, harmonogram spłat do umowy – k. 5)

J. K. (1) od samego początku wykonywania przedmiotowej umowy kredytu spłacał raty kredytowe z opóźnieniem lub w niepełnej wysokości. W związku z tym (...) Bank S.A. w dniach 20 maja 2014 r. i 21 lipca 2014 r. wzywał powoda (na adres przy ul. (...) w W.) do spłaty powstałych zaległości. W związku z brakiem zapłaty, bank pismem z dnia 6 listopada 2014 r. wypowiedział J. K. (2) przedmiotową umowę kredytu z zachowaniem 30-dniowego okresu wypowiedzenia,

liczonego od daty doręczenia wypowiedzenia. W piśmie tym wskazano, że na dzień 6 listopada 2014 r. łączna kwota zobowiązania wymagalnego z tytułu umowy kredytu wynosi 4.894,92 zł i 1.550,91 zł, a na powyższe kwoty składają się: z tytułu kapitału wymagalnego 2.717,04 zł, z tytułu odsetek umownych 2.131,49 zł, z tytułu odsetek za opóźnienie w spłacie wymagalnego kapitału kredytu obliczonych do dnia poprzedzającego dzień sporządzenia wypowiedzenia 51,39 zł, z tytułu prowizji i kosztów wezwania do zapłaty 30 zł, z tytułu kosztów windykacji 1.520,91 zł. Jednocześnie bank wskazał w tym piśmie, że niniejsze wypowiedzenie traci moc w dacie uregulowania przez powoda przed upływem okresu wypowiedzenia zobowiązania wymagalnego w kwocie co najmniej 3.359,57 zł. Pismo zostało wysłane przesyłką pocztową z dnia 7 listopada 2014 r. na adres zamieszkania powoda przy ul. (...) w W.. Przesyłka pocztowa awizowana pod tym adresem nie została podjęta przez powoda i została zwrócona do nadawcy w dniu 3 grudnia 2014 r. Powód nie uregulował wymagalnego zadłużenia przed upływem okresu wypowiedzenia. Do 19 grudnia 2014 r. powód zapłacił na rzecz banku tytułem należności wynikających z zawartej umowy kredytu łącznie 32.258,91 zł. Ponadto w dniu 5 stycznia 2015 r. na poczet spłaty kredytu zarejestrowano kwotę 2.725,05 zł (wydruki spłat zarejestrowanych dla umowy – k. 165 i 166, wydruki pocztowej książki nadawczej – k. 154-155 i k. 156-160, pismo wypowiadające umowę z 06.11.2014 r. – k. 164, kopie kopert przesyłek pocztowych i pocztowych potwierdzeń odbioru – k. 111-113v.).

J. K. (1) pismami z 26 stycznia 2015 r., 23 lutego 2015 r., 30 marca 2015 r., 4 maja 2015 r., 8 czerwca 2015 r., 24 lipca 2015 r., 21 sierpnia 2015 r., 2 października 2015 r., 16 listopada 2015 r., 13 stycznia 2016 r. i 24 lutego 2016 r. występował do (...) Bank S.A. z prośbami o zawarcie ugody, w których proponował spłatę kapitału kredytu w ratach oraz wnosił o anulowanie odsetek karnych (w/w pisma powoda – k. 167-179v.).

W dniu 4 maja 2015 r. (...) Bank S.A. wystawił Bankowy Tytuł Egzekucyjny nr (...), w którym stwierdził, że na podstawie ksiąg banku na dzień 4 maja 2015 r. figuruje w nich wymagalne zadłużenie J. K. (1) z tytułu zawarcia umowy kredytowej nr (...) z dnia 18 grudnia 2012 r. z terminem wymagalności 5 stycznia 2015 r., w kwocie łącznej 94.767,04 zł na którą składają się: 1) należność główna w kwocie 86.743,82 zł, 2) odsetki niezapłacone umowne w kwocie 3.256,10 zł, 3) odsetki za opóźnienie w spłacie wymagalnego kapitału kredytu naliczone od dnia postawienia kredytu w stan wymagalności w kwocie 80,69 zł, 4) odsetki za opóźnienie w spłacie wymagalnego kapitału kredytu od dnia wymagalności do dnia wystawienia bankowego tytułu egzekucyjnego tj. do 4 maja 2015 r. w kwocie 3.108,52 zł, 5) należne bankowi koszty monitów i upomnień w kwocie 1.537,91 zł, 6) należne bankowi opłaty i prowizje w kwocie 40 zł. Dalsze odsetki obciążające dłużnika począwszy od dnia 5 maja 2015 r. powinny być obliczone od kwoty 86.743,82 zł według zmiennej stopy procentowej obowiązującej w (...) Bank S.A., która na dzień sporządzenia tytułu egzekucyjnego wynosi 10% w stosunku rocznym.

W dniu 27 maja 2015 r. (...) Bank (...) S.A. wystąpił do Sądu Rejonowego dla Warszawy-Woli w Warszawie z wnioskiem o nadanie w/w bankowemu tytułowi egzekucyjnemu klauzuli wykonalności. Referendarz sądowy w Sądzie Rejonowym dla Warszawy-Woli w Warszawie postanowieniem z dnia 8 czerwca 2015 r. sygn. akt I Co 2063/15 nadał klauzulę wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu nr (...) wystawionemu w dniu 4 maja 2015 r. przez (...) Bank S.A. z siedzibą we W. przeciwko J. K. (2) do kwoty nie przekraczającej 156.972,98 zł.

(dokumenty w dołączonych aktach sygn. I Co 2063/15 Sądu Rejonowego dla Warszawy-Woli w Warszawie: Bankowy Tytuł Egzekucyjny nr (...) z dnia 04.05.2015 r. – k. 3, wniosek o nadanie klauzuli wykonalności – k. 2, postanowienie Sądu Rejonowego dla Warszawy-Woli w Warszawie z dnia 08.06.2015 r. – k. 19).

W dniu 2 listopada 2015 r. (...) Bank S.A. wystąpił do Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Warszawy-Woli w Warszawie P. B.

z wnioskiem o wszczęcie postępowania egzekucyjnego przeciwko J. K. (2) w celu wyegzekwowania należności objętych Bankowym Tytułem Egzekucyjnym nr (...) z dnia 4 maja 2015 r. Prowadzone przez komornika postępowanie egzekucyjne nie doprowadziło wyegzekwowania jakichkolwiek

wierzytelności. Na wniosek wierzyciela komornik postanowieniem z dnia 25 kwietnia 2017 r. na podstawie art. 825 pkt 1 k.p.c. wszczęte przeciwko dłużnikowi postępowanie egzekucyjne umorzył (dokumenty w dołączonych aktach egzekucyjnych sygn. Km (...): wniosek o wszczęcie postępowania egzekucyjnego – k. 1-2, wniosek wierzyciela z 24.04.2017 r. o umorzenie postępowania egzekucyjnego – k. 43, postanowienie komornika sądowego z dnia 25.04.2017 r. – k. 44, karta przeglądowa – za okładką akt).

W dniu 6 września 2017 r. (...) Bank S.A. wystąpił do Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Warszawy-Woli w Warszawie R. W.

z wnioskiem o wszczęcie postępowania egzekucyjnego przeciwko J. K. (2)

w celu wyegzekwowania należności objętych Bankowym Tytułem Egzekucyjnym nr (...) z dnia 4 maja 2015 r. Prowadzone przez komornika postępowanie egzekucyjne jest w toku (dokumenty w dołączonych aktach egzekucyjnych sygn. Km (...): wniosek

o wszczęcie postępowania egzekucyjnego – k. 2-3, bankowy tytuł egzekucyjny – k. 3, zawiadomienia o wszczęciu egzekucji i zajęcia – k. 6-11 i 47-52).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie powołanych obiektywnych dowodów z dokumentów, których autentyczność i wiarygodność nie była kwestionowana przez strony postępowania i nie budziła wątpliwości.

Sąd na podstawie art. 235² § 1 pkt 2 k.p.c. pominął dowód z zeznań świadka M. B., zgłoszony przez powoda w celu wykazania okoliczności związanych z wystąpieniem przez bank z wnioskiem o umorzenie pierwszego postępowania egzekucyjnego prowadzonego przeciwko powodowi, gdyż wszelkie istotne fakty w tym zakresie wynikały z dokumentów znajdujących się w dołączonych aktach egzekucyjnych,

a motywy wystąpienia przez bank z wnioskiem o umorzenie tego postępowania egzekucyjnego nie miały żadnego znaczenia dla rozstrzygnięcia.

Nie zasługiwał na uwzględnienie zgłoszony przez pełnomocnika powoda wniosek

o odroczenie rozprawy z dnia 9 listopada 2022 r. uzasadniany faktem, że pełnomocnictwo zostało udzielone pełnomocnikowi dwa dni przed terminem tej rozprawy i pełnomocnik nie zdążył zapoznać się z aktami sprawy.

Postępowanie w niniejszej sprawie trwało już od dłuższego czasu, powód miał przez ten czas nieskrępowany dostęp do akt sprawy, zapoznawał się z aktami sprawy kilkakrotnie – ostatni raz 21 października 2022 r., kiedy to wykonał fotokopie całych akt (karta zapoznania z aktami – za okładką tomu I, wniosek

z 21.01.2022 r. o sporządzenie fotokopii – k. 266), wobec czego miał możliwości przekazania pełnomocnikowi wszystkich informacji o stanie sprawy oraz skopiowanych dokumentów

z akt. Przede wszystkim jednak powód winien ustanowić sobie pełnomocnika z odpowiednim wyprzedzeniem. W takiej sytuacji zgłoszenie wniosku o odroczenie rozprawy należy potraktować jako nielojalne zachowanie strony powodowej wobec drugiej strony postępowania, które może być traktowane jako nadużycie prawa procesowego, zwłaszcza że powód zgłaszał już wniosek o odroczenie wcześniejszego terminu rozpraw, powołując się na zły stan zdrowia.

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 840 § 1 pkt 1 i 2 k.p.c. dłużnik może w drodze powództwa żądać pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności w całości lub części albo ograniczenia, jeżeli: 1) przeczy zdarzeniom, na których oparto wydanie klauzuli wykonalności,

a w szczególności gdy kwestionuje istnienie obowiązku stwierdzonego tytułem egzekucyjnym niebędącym orzeczeniem sądu albo gdy kwestionuje przejście obowiązku mimo istnienia formalnego dokumentu stwierdzającego to przejście, 2) po powstaniu tytułu egzekucyjnego nastąpiło zdarzenie, wskutek którego zobowiązanie wygasło albo nie może być egzekwowane; gdy tytułem jest orzeczenie sądowe, dłużnik może oprzeć powództwo także na zdarzeniach, które nastąpiły po zamknięciu rozprawy a także na zarzucie spełnienia świadczenia, jeżeli zgłoszenie tego zarzutu w sprawie było z mocy ustawy niedopuszczalne. Odmienne niż w przypadku tytułu korzystającego z powagi rzeczy osądzonej (tj. orzeczenia sądu), w sytuacjach gdy tytuł egzekucyjny nie korzysta z takiej powagi (np. bankowy tytuł egzekucyjny), zarzuty powództwa opozycyjnego mogą być oparte na podstawach ujętych

w punkcie 1 powołanego przepisu i dotyczyć zdarzeń sprzed powstania tytułu egzekucyjnego (por. orz. SN z dnia 27.11.2003 r., III CZP 78/03, Legalis). Do zdarzeń powodujących niemożność egzekwowania, o której mowa w pkt. 2 powołanego przepisu należy przedawnienie roszczenia.

Oceniając na gruncie przywołanych przepisów żądanie powoda o pozbawienie wykonalności przedmiotowego bankowego tytułu egzekucyjnego, w kontekście podanych przez powoda podstaw tego żądania, wskazać trzeba w pierwszym rzędzie, że powód nie zakwestionował skutecznie istnienia obowiązku zapłaty stwierdzonego bankowym tytułem egzekucyjnym.

Wbrew stanowisku powoda, przy składaniu wniosku o nadanie klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu nie było potrzeby składania przez bank dowodów potwierdzających wypowiedzenie umowy kredytu nr (...), doręczenie powodowi wypowiedzenia umowy ani wysokość wierzytelności objętych bankowym tytułem egzekucyjnym. Sąd w postępowaniu klauzulowym nie dokonuje bowiem merytorycznej oceny zasadności wydania tytułu egzekucyjnego, lecz bada jedynie spełnienie wymogów wynikających z przepisów w zakresie nadania klauzuli wykonalności. W analizowanym przypadku przesłanki formalne bankowego tytułu egzekucyjnego określone zostały w obowiązujących ówczesnie przepisach art. 96 ust. 2 i art. 97 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Prawo bankowe (tekst jedn.: Dz.U. z 2015 r., poz. 128). Pierwszy z tych przepisów wymagał oznaczenia w bankowym tytule egzekucyjnym banku, który go wystawił i na rzecz którego egzekucja ma być prowadzona, dłużnika zobowiązanego do zapłaty, wysokości zobowiązań dłużnika wraz z odsetkami i terminami ich płatności, daty wystawienia bankowego tytułu egzekucyjnego, czynności bankowej, z której wynikają dochodzone roszczenia, wzmianki o wymagalności dochodzonego roszczenia, a także opatrzenia tytułu pieczęcią banku wystawiającego tytuł oraz podpisami osób uprawnionych do działania

w imieniu banku. Drugi z wymienionych przepisów stanowił zaś, że tytuł może być wystawiony wyłącznie przeciwko osobie, która bezpośrednio z bankiem dokonywała czynności bankowej albo jest dłużnikiem banku z tytułu zabezpieczenia wierzytelności banku wynikającej z czynności bankowej i złożyła pisemne oświadczenie o poddaniu się egzekucji oraz gdy roszczenie objęte tytułem wynika bezpośrednio z tej czynności bankowej lub jej zabezpieczenia. W przypadku spornego bankowego tytułu egzekucyjnego wszystkie te wymogi formalne były spełnione oraz zostały zbadane przez referendarza sądowego rozpoznającego wniosek o nadanie klauzuli wykonalności, co pozwalało wniosek ten uwzględnić.

Niezależnie od tego pozwany bank w niniejszej sprawie złożył do akt sprawy dokumenty potwierdzające, że umowa kredytu łącząca strony została wypowiedziana powodowi – kredytobiorcy przez bank, na skutek zaległości w spłacie kredytu.

Z dokumentów tych wynika, że kredytobiorca opóźniał się w spłacie rat kredytowych od samego początku wykonywania umowy – kredytobiorca nie regulował pełnych rat kredytowych w terminach określonych w umowie kredytu. Z umowy kredytu, harmonogramu spłat, wydruków zarejestrowanych spłat wynikają wysokości należnych rat kredytowych, ustalone terminy ich zapłaty, wysokość kwot wpłaconych przez kredytobiorcę oraz narastające zaległości w spłacie kredytu na skutek braku pełnych płatności wymagalnych rat. Powód nie kwestionował w niniejszej sprawie faktów dotyczących istnienia zaległości

w spłacie kredytu ani faktu, że był wzywany przez bank do ich spłaty. Powód nie dowodził też, żeby zapłacił na rzecz banku jakieś dodatkowe środki, nieujawnione w dokumentach złożonych do akt sprawy, ani nawet nie formułował takich twierdzeń. Utrzymujący się stan zadłużenia w spłacie wymagalnych rat kredytowych oznaczał naruszenie postanowień umownych i uprawniał bank do wypowiedzenia umowy kredytu, stosownie do

§ 5 ust. 2 umowy i podobnego w treści art. 75 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Prawo bankowe, w ówczesnym brzmieniu. Wypowiedzenie takie zostało dokonane przez bank pismem z dnia 6 listopada 2014 r., wysłanym powodowi 7 listopada 2014 r. listem poleconym na adres jego zamieszkania przy ul (...) w W.. Fakt, że powód tej przesyłki pocztowej nie odebrał nie czyni wypowiedzenia umowy nieskutecznym, gdyż w takiej sytuacji zastosowanie znajdzie przepis art. 61 ust. 1 zd. 1 k.c., który pozwala uznać, że oświadczenie banku o wypowiedzeniu umowy kredytu doszło do wiadomości powoda w taki sposób, że powód mógł się zapoznać z jego treścią – najpóźniej

3 grudnia 2014 r., gdy przesyłka została zwrócona przez pocztę do nadawcy, wobec jej niepodjęcia przez powoda w terminie.

Wypowiedzenie umowy kredytu powoduje jej rozwiązanie z chwilą upływu terminu wypowiedzenia, a zatem w momencie wypowiedzenia umowy strony przestają wiązać dotychczasowe warunki spłaty kredytu i bank ma prawo żądać od kredytobiorcy zapłaty całej należności zgodnie z zawartą umową. Skuteczne wypowiedzenie umowy kredytu skutkuje postawieniem całego kredytu w stan wymagalności. Po upływie okresu wypowiedzenia kredytu kredytobiorca jest obowiązany do niezwłocznego zwrotu wykorzystanego kredytu wraz z odsetkami należnymi bankowi za okres korzystania z kapitału i wszelkimi innym należnościami wynikającymi z umowy.

Jak wcześniej wskazano, pozwany bank złożył do akt sprawy dokumenty, w których wskazał wysokość i terminy płatności rat kredytowych oraz wysokość i terminy kwot wpłacanych przez powoda oraz sposób ich księgowania przez bank, a w piśmie wypowiadającym umowę i w bankowym tytule egzekucyjnym wskazano kategorię i wysokość należności objętych skarżonym bankowym tytułem egzekucyjnym, na które składały się kwoty: 86.743,82 zł z tytułu należności głównej (wymagalnego kapitału), 3.256,10 zł z tytułu odsetek umownych niezapłaconych, 80,96 zł z tytułu odsetek za opóźnienie

w spłacie wymagalnego kapitału naliczonych do postawienia kredytu w stan wymagalności, 3.108,52 zł z tytułu odsetek za opóźnienie w spłacie wymagalnego kapitału kredytu naliczonych od dnia wymagalności do dnia wystawienia bankowego tytułu egzekucyjnego, 1.537,91 zł z tytułu kosztów monitów i upomnień, 40 zł z tytułu opłat i prowizji. Natomiast

powód istnienia takiego zadłużenia nie podważył w niniejszym postępowaniu, nie formułując w tym względzie żadnych konkretnych twierdzeń czy zarzutów, a na etapie przedsądowym istnienie zadłużenia względem banku przyznawał, skoro wielokrotnie zwracał się do banku

o rozłożenie spłaty kapitału na raty, anulowanie naliczonych odsetek karnych i odstąpienie od egzekucji, nie podważając przy tym nigdy wysokości zadłużenia stwierdzonego w bankowym tytule egzekucyjnym.

Bezpodstawny był zarzut powoda co do przedawnienia roszczeń objętych bankowym tytułem egzekucyjnym. Zgodnie z art. 118 k.c., w brzmieniu obowiązującym przed zmianą dokonaną na mocy ustawy z dnia 13 kwietnia 2018 r. o zmianie ustawy – Kodeks cywilny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2018 r., poz. 1104), termin przedawnienia roszczeń o świadczenia okresowe (jak roszczenie o odsetki) oraz roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej (jak roszczenia banku z tytułu umowy kredytu) – wynosi trzy lata. Z harmonogramu spłat dotyczącego przedmiotowego kredytu wynika, że raty kredytowe spłacane być powinny od 15 stycznia 2013 r. Z wyliczeń dołączonych do wniosku o nadanie klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi w sprawie sygn. akt I Co 2063/15 Sądu Rejonowego dla Warszawy-Woli w Warszawie wynika, że najdawniej niezapłacone odsetki umowne z tytułu zawartej przez strony umowy kredytu obejmują okres rozpoczynający się od 15 sierpnia 2014 r., a odsetki za opóźnienie w spłacie kapitału obejmują okres rozpoczynający się od 19 grudnia 2014 r. Skoro umowa kredytu została wypowiedziana pismem z 6 listopada 2014 r., wysłanym do kredytobiorcy 7 listopada 2014 r. i zwróconym przez placówkę pocztową do banku 13 grudnia 2014 r. (wobec niepodjęcia przez powoda przesyłki pocztowej), to termin wymagalności wszelkich pozostałych roszczeń banku z tytułu umowy kredytu przypadał po upływie 30-dniowego okresu wypowiedzenia, który można było liczyć najwcześniej od 7 listopada 2014 r. Złożenie przez bank do sądu w dniu 27 maja 2015 r. wniosku o nadanie klauzuli wykonalności wystawionemu przeciwko powodowi bankowemu tytułowi egzekucyjnemu przerwało bieg przedawnienia roszczeń objętych tym tytułem, stosownie do art. 123 § 1 pkt 1 k.c. (vide orz. SN z 05.12.2019 r., III CZP 38/19). Przedawnienie zaczęło biec na nowo (zgodnie z art. 124 § 2 k.c.) po zakończeniu postępowania wywołanego powyższym wnioskiem, tj. od dnia następnego po 8 czerwca 2015 r., kiedy zostało wydane przez referendarza sądowego postanowienie o nadaniu klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu.

Czynnością, która przerywa bieg terminu przedawnienia, zgodnie z art. 123 § 1 pkt 1 k.c., jest także wniosek o wszczęcie postępowania egzekucyjnego, przy czym przerwanie biegu przedawnienia następuje z chwilą złożenia wniosku o wszczęcie egzekucji. Przerwy biegu przedawnienia roszczeń objętych przedmiotowym bankowym tytułem egzekucyjnym nie spowodowało złożenie przez bank wniosku o wszczęcie postępowania egzekucyjnego

w sprawie sygn. akt Km (...), skoro postępowanie to zostało następnie umorzone na wniosek wierzyciela – na podstawie art. 825 pkt 1 k.p.c. (tak też SN w orz. z 19.02.2015 r., III CZP 103/14). Bieg przedawnienia roszczeń banku uległ natomiast kolejnemu przerwaniu w dniu 6 września 2017 r. na skutek złożenia wniosku o wszczęcie postępowania egzekucyjnego w sprawie sygn. akt Km (...), przed upływem terminu przedawnienia liczonego od poprzedniej jego przerwy wywołanej złożeniem wniosku o nadanie klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu. To postępowanie egzekucyjne jest nadal w toku, wobec czego przedawnienie nie biegnie.

Dodatkowo wskazać trzeba, że powód w kilku pismach kierowanych do pozwanego banku w okresie 26 stycznia 2015 r. do 24 lutego 2016 r. zwracał się do banku

o zawarcie ugody dotyczącej zaległości z tytułu zawartej przez strony umowy kredytu, wnosząc o rozłożenie spłaty kapitału na raty, anulowanie odsetek karnych i odstąpienie od egzekucji komorniczej. Pisma te traktować należy jako uznanie roszczeń banku (tzw. uznanie niewłaściwe), które przerywa bieg przedawnienia na mocy art. 123 § 1 pkt 2 k.c. Do uznania roszczenia ze skutkiem w postaci przerwania biegu przedawnienia może dojść bowiem przez każde zachowanie się zobowiązanego, które – choćby nie wyrażało zamiaru wywołania tego skutku – dowodzi świadomości istnienia roszczenia i tym samym uzasadnia przekonanie uprawnionego, że zobowiązany uczyni zadość roszczeniu.

Treść przywołanych pism,

z których większość składana była przez powoda już po wszczęciu przeciwko niemu egzekucji wskazuje, że powód nie kwestionował w nich egzekwowanych roszczeń banku, ale przyznawał ich istnienie, skoro wnosił o zawarcie ugody, w ramach której deklarował ich spłatę w ratach oraz wnosił o częściowe anulowanie.

W konsekwencji nie doszło do przedawnienia roszczeń objętych kwestionowanym przez powoda bankowym tytułem egzekucyjnym.

Z tych wszystkich przyczyn powództwo o pozbawienie wykonalności przedmiotowego tytułu wykonawczego było niezasadne i podlegało oddaleniu.